

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

Skanderborg, den 1. april 2009
sv

Fortolkningsproblemer i forhold til L 150 og L 151

Dansk Vand- og Spildevandsforening, DANVA, tillader sig at fremsende en række spørgsmål, som har tilknytning til L 150 og L 151. Spørgsmålene er hovedsageligt udtryk for fortolkningsproblemer. Det er vores bedste vurdering, at officielle og let tilgængelige svar vil være yderst nyttige for alle parter, når der skal administreres efter de foreslåede regelsæt.

Vandsektorloven – L 150

§2 - Definitioner

Kan udvalget oplyse, hvad baggrunden er for, at der ikke er indsat en definition af serviceselskaber i lovforslagets § 2, stk. 6?

§6 - Prisloft

Kan udvalget oplyse, om tømningsordningerne indgår i fastsættelse af prisloftet - og i givet fald hvorledes?

§12 – Forbrugerindflydelse

Multiforsyningsselskaber i Danmark har oftest ikke geografisk sammenfald mellem forbrugere af de enkelte forsyningsarter, ligesom en kommune ikke har geografisk sammenfald for borgere, der modtager evt. kommunal fjernvarme, brugere af kommunale folkeskoler mv. Kommunalbestyrelsen udpeger som øverste myndighed bestyrelsen til kommunale fjernvarmeselskaber, ligesom multiforsyningsselskabernes øverste myndighed udpeger bestyrelsen til et vandselskab i koncernen, således at forbrugerbeskyttelsen sker på helt tilsvarende vis ved forbrugernes valg til selskabets øverste myndighed hos kommunen eller multiforsyningsselskabet.

Er det udvalgets opfattelse – og i bekræftende fald hvordan - at der er større demokratisk beskyttelse af forbrugerne for et kommunalt fjernvarmeselskab/vandselskab, som ledes af en bestyrelse, der er udpeget af kommunen som ejer, dvs. af kommunalbestyrelsen - i forhold til forbrugerne i et privat vandselskab i en koncern af multiforsyningsselskaber, som ledes af en bestyrelse, der er udpeget af ejerne af selskabet, dvs. f.eks. repræsentantskabet?

§14 - Offentlighed

Kan udvalget bekræfte, at § 14 i lovforslaget skal forstås sådan, at serviceselskaber oprettet i henhold til lovforslagets § 19, stk. 3, ikke er omfattet af Offentlighedsloven?

§15 – Tvungen selskabsgørelse

Vandhuset
Danmarksvej 26
8660 Skanderborg
Tlf.nr.: 7021 0055
Fax: 7021 0056
Mail: danva@danva.dk
Web: www.danva.dk

Side 1 af 11

a

Den tvungne selskabsgørelse vil tydeliggøre, at der er problemer og store uhensigtsmæssigheder for de kommunale aktieselskaber i forhold til den nye Inddrivelseslov.

Kan udvalget bekræfte, at der reelt er et problem for de kommunale selskaber (allerede i dag) i forhold til at kunne inddrive restancer? Se evt. uddybningen senere i brevet i forhold til L151.

b

I forbindelse med udskillelse af kommunale forsyningsvirksomheder, herunder el-, varme, vand- og spildevandsforsyninger på henholdsvis lovbestemt og ulovbestemt grundlag, har det været fast praksis, at kommunerne efter udskillelserne kan varetage serviceaktiviteter for de udskilte selskaber. Der har således været etableret ordninger, hvor kommunerne har bistået selskaberne med eksempelvis lønadministration, IT og inkasso – i nogle tilfælde blot i en overgangsperiode.

For så vidt angår el- og varmforsyningerne er det forudsat i Bekendtgørelse nr. 1297/2008 om kommuners indberetninger og erklæringer efter Elforsyningslovens §§ 37 og 37a og Varmeforsyningslovens §§ 23 l og 23 m, at kommuner lovligt kan udføre servicefunktioner for de udskilte selskaber, jf. bekendtgørelsens § 8.

Det er ikke direkte anført i forslag til Lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, hvorvidt det er hensigten, at kommunerne efter udskillelsen af vand- og spildevandsforsyningerne lovligt skal kunne udføre servicefunktioner for vandselskaberne. By- og Landskabsstyrelsen har tilkendegivet, at det ikke i forbindelse med formuleringen af lovforslagets § 15 direkte er drøftet, hvilke aktiviteter, der er omfattet af selskabsudskillelseskra- vet, men at det er styrelsens opfattelse, at det følger af de kommunalretlige regler, at kommunerne efter udskillelserne ikke lovligt vil kunne varetage nogen form for servicefunktioner for de udskilte selskaber. Styrelsen henviste dog til at fortolkningen af de kommunalretlige regler henhører under Velfærdsministeriet.

På baggrund af ovenstående er det meget væsentligt at få afklaret, i hvilket omfang kommunerne efter udskillelse af vand- og spildevandsforsyningerne lovligt kan udføre servicefunktioner for vandselskaberne. Det bemærkes, at hvis en sådan adgang helt udelukkes, vil det give væsentlige udfordringer for især mindre vand- og spildevandsforsyninger, fx i form af uhensigtsmæssigt store omkostninger til indkøb af IT-systemer, etablering af lønbogholderi m.v.

Der anmodes om en besvarelse af, hvilke serviceaktiviteter, der er omfattet af selskabsudskillelseskra- vet i lovforslagets § 15, samt af hvorvidt det vil være lovligt for kommunerne efter udskillelsen mod betaling at varetage opgaver, der ikke direkte vedrører vand- og spildevandsaktiviteter, fx lønbogholderi og IT-funktioner for vandselskaberne?

§ 16 – Kommuners garantistillelse

Bemærkningerne er ikke entydige, og bemærkningerne efterlader tvivl om de kommunalt ejede selskaber undtages fra Lånebekendtgørelse.

Kan udvalget oplyse, om det er hensigten at ophæve Lånebekendtgørelsen, således at den ikke omfatter kommunalt ejede selskaber, og bestemmelsen dermed gives kommuner adgang til at stille sikkerhed for lån?

§ 19 – Serviceselskaber m.v.

a

Kan serviceselskaber oprettet i henhold til lovforslagets § 19, stk. 3, varetage service opgaver for:

- selskaber, der udfører aktiviteter forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse, og
- selskaber der er oprettet med hjemmel i de uskrevne grundsætninger om kommunalfuldmagten?

b

Det fremgår af bemærkninger til lovforslagets § 19, stk. 3, at der kan etableres serviceselskaber, der betjener koncernforbundne vandselskaber. Er § 19, stk. 3 til hinder for, at et serviceselskab, der ejes af to kommuner i fællesskab, kan betjene vand- og spildevandsforsyningsselskaber, der ejes separat af de to kommuner (serviceselskabet er således ikke koncernforbundet med de selskaber, som det udfører aktiviteter for)?

c

Ifølge lovforslagets § 19, stk. 5 skal vandselskabernes aftaler indgås på markedsmæssige vilkår. Dette princip fraviges imidlertid ifølge lovbemærkningerne, når vandselskaberne køber ydelser fra et serviceselskab i kommunal koncernstruktur, idet der så alene kan betales kostprisen og ikke markedsprisen for serviceydelserne.

Det bemærkes i den sammenhæng, at kravet om aftaleindgåelse på markedsmæssige vilkår også gælder på el- og varmforsyningsområdet (elforsyningslovens § 46 og varmforsyningslovens § 28b, stk. 5), hvor der imidlertid hverken i selve lovteksterne eller i de tilhørende lovforarbejder gælder en tilsvarende undtagelse for prisfastsættelsen af serviceydelser fra serviceselskaber i en kommunal koncernstruktur.

Tværtimod fremgår det af Bekendtgørelse nr. 1297/2008 om kommuners indberetninger og erklæringer efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a og varmforsyningslovens §§ 23 l og 23 m (Indberetningsbekendtgørelsen), at faktureringen i en fælles servicevirksomhed skal baseres på markedsmæssige vilkår, som dog også kan forstås som "en omkostningsdeling efter de enkelte aktiviteters faktiske forholdsmæssige forbrug" opgjort efter driftsøkonomiske principper svarende til bestemmelserne i årsregnskabsloven, jf. Indberetningsbekendtgørelsens § 11, stk. 1, nr. 2. Samme bestemmelse fastslår endvidere, at servicevirksomheden "skal dokumentere størrelsen og grundlaget for den enkelte fakturering, herunder at den fakturerede pris svarer til markedsprisen eller de faktiske omkostninger, dog maksimalt markedsprisen."

Ifølge Indberetningsbekendtgørelsen kan servicevirksomheden således afregne til markedsprisen, selvom denne overstiger de faktiske omkostninger, men kan ikke afregne til de faktiske omkostninger, såfremt disse overstiger markedsprisen.

Udover at det er uklart, om "kostprisen" i lovbemærkningerne til lovforslaget på vandsektorområdet og de "faktiske omkostninger" i Indberetningsbekendtgørelsen dækker over det samme begreb, indeholder kravet om afregning til kostpris således også en væsentlig fravigelse fra Indberetningsbekendtgørelsens krav til prisfastsættelsen, idet Indberetningsbekendtgørelsen giver mulighed for (og kræver det, hvis de faktiske omkostninger er højere), at den fælles servicevirksomhed prisfastsætter serviceydelse til markedsprisen.

Det skal herudover bemærkes, at indberetningsbekendtgørelsen efter sin nugældende formulering finder anvendelse generelt for fælles servicevirksomheder, der indgår i en koncernstruktur med el- og/eller varmforsyningsvirksomhed, dvs. også for den pågældende fælles servicevirksomheds salg af serviceydelser til vandselskaber, der indgår i koncernen. Såfremt den nuværende omtale i lovbemærkningerne til forslaget til vandsektorloven fastholdes, må det for at undgå modstridende regulering forudsættes, at indberetningsbekendtgørelsens § 11 ændres – i hvert fald således, at den ikke gælder for serviceydelser til vandselskaber.

Det forekommer imidlertid uhensigtsmæssigt og administrativt tungt med forskelligartet regulering for en fælles servicevirksomhed i en multiforsyningskoncern afhængig af hvilket selskab inden for koncernen, der er aftager af den enkelte ydelse. Dette ville heller ikke være i overensstemmelse med de hidtidige tilkendegivelser om, at vandsektorloven ikke skal forhindre etableringen af multiforsyningskoncerner, idet en effektiv fælles servicevirksomhed netop er en af de åbenlyse synergieffekter ved en multiforsyningskoncern.

Endelig skal det bemærkes, at princippet om afregning til "kostpris" også forekommer at være i strid med det skatteretlige armslængde princip (transfer pricing), jf. Ligningslovens § 2. Såfremt dette princip ønskes fraveget, bør det fremgå direkte af Vandsektorloven og ikke blot af lovbemærkningerne.

Som følge af ovenstående anmodes om en besvarelse af:

Hvad er baggrunden for, at der på vand- og spildevandsområdet er behov for regulering på dette punkt, der afviger fra el- og varmforsyningsområdet?

Dækker "kostpris" i bemærkningerne til forslaget til Vandsektorlov over samme begreb som "faktiske omkostninger" i Indberetningsbekendtgørelsen?

Er det overvejet, hvilke implikationer et krav om afregning til kostpris til vandselskaberne kan få for multiforsyningskoncerner med fælles serviceselskab, der leverer serviceydelser til andre forsyningselskaber i koncernen?

Er det hensigten, at det pågældende multiforsyningserviceselskab skal/kan afregne de samme ydelser (fx lønadministration) til forskellige priser afhængig af, om det fx er koncernens elselskab eller vandselskab, der køber ydelsen?

(I bekræftende fald vil det være hensigtsmæssigt, at det sker efter en udtrykkelig hjemmel og ikke på grund af en omtale i lovforslagets bemærkninger – blandt andet set i lyset af sanktionerne (modregning i bloktilskuddet) forbundet med overførsel af midler fra eksempelvis elforsyningsområdet til vandforsyningsområdet, som muligvis kan finde anvendelse, hvis vandselskaberne køber tilsvarende ydelser til lavere priser end elselskabet.)

Det fremgår af § 19 stk.7, at overholdelsen af ovennævnte bestemmelser der som nævnt genfindes i EI- og Varmeforsyningslovene om end med en anden betydning skal sikres ved en meget kompliceret program for "intern overvågning". Det skal i den forbindelse oplyses, at det følger af Aktieselskabslovens bestemmelser, at bestyrelsen for selskabet er forpligtet til at varetage selskabets interesser – sanktioneret ved bestyrelsesansvar. Endvidere vil der for vandselskaber omfattet af Vandsektorloven og organiseret som en del af en koncern gælde de danske skatteretlige regler i skattekontrollovens § 3 B og Told- og skattestyrelsens dokumentationsvejledning fra december 2002 om "transfer pricing", herunder ikke mindst "arms length"-princippet, som medfører forpligtelser til at indgå aftaler på markedsvilkår. Et princip som påses overholdt af såvel selskabets revision og skattemyndighederne.

Hvilke selvstændige forhold ønsker udvalget at forslaget om intern overvågning, skal regulere og sikre, som ikke allerede er reguleret i den gældende lovgivning for vandselskaberne?

Er der specielle forhold indenfor vandsektoren, der gør det nødvendigt at sikre lovens overholdelse med yderligere tiltag ud over den naturlige forventning at den ansvarlige ledelse og bestyrelsens tilsyn samt revisionen sikrer at driften er lovmedholdelig

Formuleringen "intern overvågning" genfindes i Elforsyningsloven og Naturgasforsyningsloven, se Bekendtgørelse nr. 1358/2006, men her har den til formål at sikre at monopolselskabet (netejeren) ikke foretager diskriminerende adfærd overfor markedets frie aktører (handelsselskaberne). Der er ikke forudset fire aktører i Vandsektorloven. Det leder til spørgsmålet om, formålet med at indføre begrebet intern overvågning, når der ikke er mulighed for at udvise diskriminerende adfærd?

Er det endvidere hensigtsmæssigt at samme begreb (intern overvågning) i forskellige sektorlovgivninger har vidt forskellige betydninger, specielt inden for sektorlovgivninger som vil finde anvendelse indenfor samme koncernstruktur?

§ 19 / 20 m.fl – Stop-lov, revisionsinstruks

Til EI- og Varmeforsyningsloven er der udstedt Bekendtgørelse nr. 1297/2008, som regulerer forskellige forhold i relation til registrering og indberetning af uddelinger m.v. Det fremgår af denne bekendtgørelse at kommunalt ejede selskaber ikke må indgå i cash pool ordninger. Det følger imidlertid positivt, at selskaberne på betingelse af at der ikke er fælles hæftelse gerne må indgå aftaler om rentenetting. Vil dette også gælde for vandselskaber? Hvis det ikke skal være tilfældet, hvad er i givet fald begrundelsen herfor?

§32 – Ikrafttrædelse

L 150/Vandsektorloven foreslås at træde ikraft 01.07.2009 med nogle eksplicite undtagelser. Prisloftsbestemmelsen, §6, indgår ikke direkte i opstillingen af aktiviteter, som skal træde i kraft senere. Kan udvalget bekræfte af prisloft ikke gælder fra 01.07.2009 og evt. overveje om der skal ske en præcisering af ikrafttrædelsestidspunktet for denne aktivitet?

§34 - Tjenestemænd

Det fremgår af bemærkningerne til § 34, at tjenestemænd er forpligtet til at gøre tjenest i de vandselskaber, der fortsætter forsyningsaktiviteterne, og at vandselskaberne skal tilbyde de pågældende tjenestemænd ansættelse. Omfatter lovforslagets § 34 tjenestemænds forhold også udlån til serviceselskaber, der etableres i henhold til lovforslagets § 19, stk. 3?

Samleloven – L 151

Betalingslov

a

Skal loven ikke afspejle, at spildevandsforsynings udgifter til Forsyningssekretariatet også kan indeholdes i spildevandsbidragene jf. lovforslagets §3 nr. 3/ny BL §1 stk. 4?

b

Ved fusion eller øvrige former for sammenlægning af eksempelvis to forsyninger på spildevandsområdet til én forsyning vil det normalt være nødvendigt, at der i en overgangsperiode anvendes to takstblade gældende for hvert af de to tidligere forsyningsområder for at tage højde for de store forskelle, der kan være på renseanlæg og ledningsnet.

I L 150, § 6 fastslås, at der skal fastlægges et prisloft for vandforsyning og et prisloft for spildevandsforsyning. Sammenholdes L 150, § 6, med de foreslåede ændringer i L 151, § 3 vedr. lov om betalingsregler for spildevandsanlæg fremgår det ikke klart, om og i givet fald under hvilke forudsætninger det vil være muligt for ét selskab at anvende to takstblade gældende for hvert sit forsyningsområde. Der synes at være risiko for, at der som konsekvens af formuleringerne skal etableres to selskaber for at kunne anvende to takstblade. Dette vil medføre, at det bliver dyrere og mere bureaukratisk at sammenlægge forsyninger og dermed hæmme en fornuftig strukturudvikling i sektoren.

Udvalget anmodes derfor om, at det præciseres i lovtekst og bemærkninger, at det vil være muligt at fusionere og sammenlægge selskaber i vandsektoren uden at dette i sig selv kræver etablering af yderligere selskaber.

Vandforsyningsloven

a

I forslag til ny Vandsektorlov, kapitel 3, indføres en ny omfattende og målrettet regulering af vandselskabernes prissætning via Forsyningssekretariatets regulering og udmelding af prisloft for hvert enkelt selskab. Et prisloft, som fastsættes ud fra benchmarkingresultater i forhold til vandselskabernes behov for vedligeholdelse og investering, opfyldelse af service og miljømål samt hensynet til forbrugerne og effektiviseringsgrad. I

§ 53 i Lov om vandforsyning er ikke desto mindre fastholdt en yderligere kommunal godkendelse af vandselskabernes takster og regulativer.

Med hvilket selvstændigt formål ønsker udvalget denne kommunale godkendelse fastholdt, da den kommunale godkendelse skal ske i overensstemmelse med det udmeldte prisloft?

b

Det foreslås i den nye Vandforsyningsloven § 53, stk. 1, at vandselskabernes takster årligt skal godkendes i den kommune, hvor det almene vandforsyningsanlæg er beliggende. Et vandselskab kan omfatte en række forskellige almene vandforsyningsanlæg, f.eks. er en del vandværker placeret i flere forskellige kommuner.

Kan udvalget bekræfte, at vandforsyningslovens begreb "almene vandforsyningsanlæg" i denne sammenhæng skal opfattes som et "vandselskab" som juridisk enhed og defineret i vandsektorloven. Med en sådan tolkning skal et vandselskabs takster kun godkendes i selskabets hjemkommune?

Inddrivelse af restancer

Ifølge L151 skal offentlige spildevands- og vandforsyningsvirksomheder fremover ikke have fortrinsret for sine krav, men skal inddrive fordringer efter samme regler som andre selskaber. Bestemmelserne er tilsyneladende bl.a. indsat for at sidestille offentlige og private spildevands- og vandforsyningsvirksomheder.

I dag har offentlige vand- og spildevandsvirksomheder fortrinsret og udpantningsret, hvilket de private virksomheder ikke har.

Ønsket om at sidestille de private og de offentlige virksomheders muligheder for inddrivelse hindres dog af den nyligt vedtagne Inddrivelseslov, i henhold til hvilken de offentlige virksomheder fortsat vil have udpantningsret. Herudover skal disse virksomheders krav ifølge skatteministerens fortolkning af loven inddrives af SKAT.

Nogle af de offentlige forsyningsvirksomheder, der tidligere er udskilt i selskaber foretager i dag selv inddrivelse, men skal nu efter den nye Inddrivelseslov tilsyneladende overdrage denne opgave til SKAT. De virksomheder som bliver selskabsudskilt som følge af L150 vil også skulle have SKAT til at inddrive deres fordringer.

Udover at påpege at offentlige og private spildevandsvirksomheder altså ikke vil blive sidestillet, ønsker DANVA også at påpege følgende problemstillinger for de kommunale selskaber, der i henhold til inddrivelsesloven skal have SKAT til at inddrive sine fordringer:

- Der mangler edb-mæssige muligheder for at forbinde de kommunale virksomheders økonomisystemer med SKAT's systemer.
- SKAT mangler ressourcer til at inddrive midlerne for virksomhederne, hvilket bl.a. betyder, at der allerede i dag er eksempler på offentlige forsyninger, som

har risiko for at restancer på op til 10 mil. kr. forældes og dermed ikke kan inddrives.

- De kommunale selskaber kan af juridiske grunde ikke kræve cpr-oplysninger på forbrugerne, hvilket er et problem, da SKAT kræver CPR-numre for at kunne agere inddriver.

Kan udvalget bekræfte at ophævelsen af fortrinsstillingen i Betalingsloven og Vandforsyningsloven er foreslået mhp. at sidestille offentlige og private spildevands- og vandforsyningsvirksomheder?

Da de ovenstående nævnte problemstillinger ikke kan løses umiddelbart, vil udvalget så arbejde for at rette lovgivningsforum sikrer, at offentlige selskaber får mulighed for at vælge selv at inddrive deres fordringer.

DANVA har i februar i år påpeget problemerne og mulige løsninger overfor såvel skatteministeren som miljøministeren.

Beskatning af forsyninger

De efterfølgende spørgsmål til udvalget vedrører i første række privat og kommunal vandforsyning, men vedrører tillige spildevandsforsyninger.

a

Er udvalget enig i, at de private og kommunale vandforsyninger, der i dag er skattefri, i det omfang vandforsyningsindtægter, bortset fra normal forrentning af en eventuel indskudskapital, udelukkende anvendes til vandforsyningsformål, eller fordi der er tale om kommunal virksomhed, ved tvangsmæssig overgang til organisering som aktieselskaber, alt andet lige fremover – i modsætning til tidligere - vil blive beskattet med 25% af den del af vandforsyningsindtægter, der henlægges (opspareres) til vandforsynings fremtidige renoveringer og nyanlæg, selv om alle vandforsyningsmidler også fremover anvendes til vandforsyningsformål?

b

Er udvalget enig i, at der med det foreliggende lovforslag ikke er mulighed for at give fremtidigt aktieselskabsgjorte forsyninger fradrag for de beløb, der henlægges (opspareres) til forsyningens fremtidige renoveringer og nyanlæg ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og at den del af indtægterne, der opkræves med henblik på sådanne nyinvesteringer, alt andet lige effektivt vil blive beskattet med 25% med den virkning, at den del af indtægterne, der opkræves med henblik på sådanne nyinvesteringer, alt andet lige over for forbrugerne må forhøjes med den nævnte beskatning af opsparingen (henlæggelsen)?

c

Er udvalget enig i, at såfremt de private og kommunale vandforsyninger ikke tvangsmæssigt fremover skal drive virksomhed i aktieselskabsform, men fx som fonde, hvilket henset til den kommende lovgivnings krav om, at vandforsyningens midler skal anvendes til vandforsyningens formål, ville være den naturlige selskabsform, ville kunne fradrage hensættelser (opsparing) til opfyldelse af vandforsyningsformålet, og at den tvangsmæssige aktieselskabsgørelse derfor ikke tjener vandforsyningens formål, men statens fiskale interesser?

d

Er udvalget enig i, at private og kommunale vandforsyninger, der er blevet aktieselskabsgjort – således som det tidligere var tilfældet med de skattefrie vandforsyninger – kan anvende midler til at vederlægge ejerne (aktionærerne) med forrentning (udbytte) af den indskudte kapital?

e

Er udvalget enig i, at kommuner ikke kan drive virksomhed – direkte eller i aktieselskabsform – som ikke ud fra en almen opfattelse i befolkningen kan betegnes som almennyttig?

f

Er udvalget enig i, at en af de betingelser, der efter kommunalfuldmagten er gældende for, at en kommune kan deltage i et aktieselskab, er, at det pågældende selskab ikke har et erhvervsøkonomisk formål, det vil sige at aktieselskabet ikke må rives med henblik på at tjene penge, men i stedet har et almennyttigt formål?

g

Er udvalget enig i, at en vandforsyning, der efter de gældende regler er organiseret som en forening omfattet af foreningsbeskatningsreglerne i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, og som alene har omsætning med medlemmerne af foreningen (vandforbrugerne), ikke skal opgøre et skattepligtigt overskud ved denne virksomhed?

h

Er udvalget enig i, at almennyttige virksomheder kan beskrives som virksomheder, der ud fra en almindelig opfattelse i befolkningen anses for almennyttige, og bl.a. er kendetegnet ved, at en virksomheds midler anvendes til det almennyttige formål og ikke kan udloddes til ejerkredsen?

i

Er udvalget enig i, at almennyttige virksomheder kan foretage henlæggelser (opsparing) til opfyldelse af det almennyttige formål, og at disse henlæggelser (opsparing) kan fratrækkes ved opgørelsen af den almennyttige virksomheds skattepligtige indkomst?

j

Er udvalget enig i, at den skattebelastning, vandforbrugerne over taksterne vil blive udsat for vedrørende den del af taksterne, der opkræves til dækning af hensættelser til senere reovering eller nyanlæg, vil kunne undgås, såfremt der på samme måde, som det er tilfældet for fonde og almennyttige foreninger, kan foretages fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for hensættelser (opsparing) til opfyldelse af vandforsyningsformålet?

k

Er udvalget enig i, at skattemæssige afskrivninger efter afskrivningsloven på afskrivningsberettigede aktiver ikke nødvendigvis er af en størrelse, der indebærer, at opkrævningen over taksterne af midler til senere nyinvesteringer ikke ville kunne indebære en øjeblikkelig skattebelastning, der finansieres af de vandforbrugere, som over taksterne skal deltage i den nødvendige opsparing til nyinvesteringer, mens skatteværdien af de skattemæssige afskrivninger på nyanlæggene først vil komme forbrugerne til gode over en 25-årig periode, og at de forbrugere, der må tåle skattebelastningen, ofte ikke vil få glæde af skatteværdien af de skattemæssige afskrivninger, der kan foretages i en ofte fjern fremtid.

Skattemæssige forhold i øvrigt

a

Fastlæggelse af skattemæssige indgangsværdier.

Kan selskaberne anvende nedskrevne genanskaffelsespriser som skattemæssige indgangsværdier? Hvis ikke, hvorledes skal henvisningerne i bemærkningerne til § 9 i Samleloven til en skattemæssig opdeling i city/by/land m.v. forstås?

b

De forsyninger som er udskilt inden den 01.01.2010 kan være skattepligtige fra og med udskillelsesdatoen (spildevand er altid og vand hvis der er sideordnede aktiviteter) Disse udskillelser sker til handelsværdier på den faktiske udskillelsesdato, kan selskaberne lægge til grund, at handelsværdien kan opgøres efter samme principper, som hvis de var blevet stiftet efter den 01.01.2010?

Omstruktureringer m.v.

a

Vederlagsfri overdragelse af vandforsyningsvirksomhed. Forslaget giver alene mulighed for overdragelse fra en kommune til en forbrugerejet forsyningsvirksomhed. Af hensyn

til en strukturel udvikling i branchen bør det overvejes at give adgang til vederlagsfri overdragelser mellem to forbrugerejede og fra en forbrugerejet til en kommunalt ejet. Hvad mener udvalget taler imod en slags "amnesti-regel" mhp. omstrukturering i en periode på 1 år efter lovens ikrafttrædelse?

b

Den særlige overgangsregel, §20, om skattefri overdragelse af forsyningsvirksomheder gælder i 2010. Bestemmelsen finder kun anvendelse hvis det indskydende selskab er overgået fra skattefrihed efter Aktieselskabslovens § 3 stk. 1 nr. 4, til skattepligt efter den foreslåede § 1 stk. 1 nr. 2h. Mange selskaber vil ikke være omfattet af § 3, stk. 1 nr. 4 hvis selskabet kigges efter i vedtægterne. Dette taler også for en slags "amnesti-regel". Hvad taler imod en sådan regel i forhold til den beskrevne situation?

Derudover stilles der i §20 krav om et vederlag; overgangsreglen er således skattefri men ikke vederlagsfri. Dette kan også give problemer: Bestemmelsen kræver nemlig, at der gennemføres en overdragelse til handelsværdier, og at bestemmelsen ikke er baseret på en vederlagsfri overdragelse. Dette medfører, at det indskydende selskab efter overdragelsen af vandforsyningen, alt andet lige, indeholder værdier, kontanter m.v. svarende til handelsværdien af den overtagne vandforsyning.

Spørgsmålet er herefter hvad der skal ske med de værdier som ligger i det tidligere vandforsyningsselskab. Vælger ejerkredsen at udlodde værdierne til sig selv vil de skulle beskattes heraf. Nogle selskaber kan dog have vedtægter, som indeholder bestemmelser om, at værdierne skal overdrages til det selskab som viderefører vandforsyningsaktiviteten, det vil sige det selskab som har købt vandforsyningen. Overføres værdierne til det "videreførende selskab" vil det formentlig skulle beskattes af det modtagne ud fra en tilskudsbetragtning.

Ser udvalget en mulighed i, at der gives hjemmel til, at en privatejet vandforsyning overdrager sin vandforsyning vederlagsfrit?

På forhånd tak

Med venlig hilsen

Carl-Emil Larsen